

digt bestrider deres befalingsmandsgerning, får derimod *tillagt* den tilsvarende militære grad, så længe de bestrider hvervet. Herefter kan samtlige hjemmeværnsbefalingsmænd/befalingshavende fremtidig vælge enten at benytte deres hjemmeværnsgrad eller de værnsgader, som korresponderer med disse.

Om *hjemmeværnspersonellets distinktionering*, som fastsættes af forsvarsministeren, udtales i folketingsudvalgets betænkning, at forsvarsministeren efter at have drøftet dette spørgsmål med udvalget havde meddelt, at han agtede at gennemføre samme distinktionering for hjemmeværnspersonellet som for værnenes personel, suppleret med en særlig hjemmeværnsafmærkning på ærmet.

I *kapitel V, personellets pligter, rets- og straffeforhold* (§§ 29-32) er det bestemt, at fastansat militært personel henføres under den militære straffelovs bestemmelser.

De fremtidige *driftsudgifter* for hjemmeværnet beregnedes på grundlag af det nuværende pris- og lønniveau og en mandskabsstyrke på 69 000 mænd og kvinder til ca. 48 mill. kr. Hertil kommer en investeringsudgift anslået til 2 mill. kr. I finansåret 1960-61 var der til hjemmeværnets drift bevilget 42 mill. kr., hvortil kom 2 mill. kr. til investeringsudgifter.

Ved 1. behandling blev lovforslaget velvilligt modtaget af alle partiets ordførere undtagen *O. Mathiasen* (SF), der gik imod det ud fra den opfattelse, at et militært forsvar i atomalderen ikke var muligt.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg, hvori et *flertal*, omfattende alle udvalgsmedlemmer undtagen *O. Mathiasen* (SF) indstillede det til vedtagelse med enkelte ændringer, navnlig af bestemmelserne vedrørende hjemmeværnspersonellets gradsbetegnelser, jfr. foran.

I betænkningen tilsluttede udvalgsflertallet sig nogle af forsvarsministeren fremførte principper vedrørende *regionsforsvarets interne struktur*, gående ud på, at det er regionschefen, der har den operative ledelse af regionsforsvaret, og at han udøver denne over for regionsforsvarets enkelte bestanddele: lokalforsvarsheder, hjemmeværnsenheder, pladskommandantskaber m. v., endvidere at regionslederen under øvelser og i krigstid indgår som faglig rådgiver i regionschefens stab.

Med hensyn til placeringen af *de kvindelige korps* tilsluttede udvalgsflertallet sig den i lovforslaget indeholdte ordning med bl. a. følgende bemærkninger: